

NO ME'N VAIG, SÓC QUI TORNA (Bon vent... i barca nova!, 1979)

VA OVIDI MONTLLOR i MENGUAL va nèixer a Alcoi l'any 1942. Fill de la classe obrera, va començar a treballar als dotze anys i es va ocupar en una trentena de faenes. Va viure entre Alcoi i Barcelona i li va plantar cara a la vida fins al 10 de març de 1995. És una referència bàsica per a la cultura. Va rebre l'Alta Distinció de la Generalitat Valenciana, el Miquelet d'Honor i la Medalla d'Or d'Alcoi.

Es va iniciar en el teatre amb la tasca d'apuntador l'any 1961. A Barcelona es va introduir en el teatre independent formant part de companyies com el Grup de Teatre Independent, La Pipironda o El Camaleó. A més, va formar part de les companyies de Núria Espert, Adrià Gual i del Centre Dramàtic Nacional.

Pel març de 1968 canta en públic per primera vegada. Va enregistrar els discos Un entre tants (1972), Crònica d'un temps (1973), A Alcoi (1974), Salvat Papasseit per Ovidi Montllor (1975), Ovidi Montllor a l'Olympia (1975), De manars i garrotades (1977), Bon vent i barca nova (1978), Ovidi Montllor diu Coral Romput (1979) i 4.02.42 (1980).

Va cantar, recitar i llegir de forma magistral poemes propis i d'altres, com Vicent Andrés Estellés, Salvat Papasseit o Josep Maria de Sagarra. És a partir de 1967 quan comença a escriure els seus primers versos. La seua obra poètica ha quedat recopilada en els llibres Poemes i cançons (1978) i Poemes i dibuixos (1985), on s'inclou el poemari Dels quaranta estant.

Va debutar en el cinema l'any 1974, participant en pel·lícules de diversos gèneres i interpretant papers de diferents registres. Va rodar quaranta-tres pel·lícules i cinc curtmetratges entre 1974 i 1992, destacant Furtivos (1975) La fuga de Segovia (1981), El pico (1983) i Amanece, que no es poco (1988).

TOURIST INFO ALCOI

Plaça d'Espanya, 14 · 03801 Alcoi / Alcoi · Alicante
Tel. +34 96 553 71 55 · Fax. +34 96 553 71 53
alcoi@touristinfo.net · www.alcoiturisme.com

CAS OVIDI MONTLLOR y MENGUAL nació en Alcoi en 1942. Hijo de la clase obrera, empezó a trabajar a los doce años y se ocupó en una treintena de empleos. Vivió entre Alcoi y Barcelona y le plantó cara a la vida hasta el 10 de marzo de 1995. Es una referencia básica para la cultura. Recibió la Alta Distinción de la Generalitat Valenciana, el Miquelet de Honor y la Medalla de Oro de Alcoi.

Se inició en el teatro con la tarea de apuntador en 1961. En Barcelona se introdujo en el teatro independiente formando parte de compañías como el Grupo de Teatro Independiente, La Pipironda o El Camaleó. Además, formó parte de las compañías de Núria Espert, Adrià Gual y del Centro Dramático Nacional.

En marzo de 1968 cantó en público por primera vez. Grabó los discos Un entre tants (1972), Crònica d'un temps (1973), A Alcoi (1974), Salvat Papasseit per Ovidi Montllor (1975), Ovidi Montllor a l'Olympia (1975), De manars i garrotades (1977), Bon vent i barca nova (1978), Ovidi Montllor diu Coral Romput (1979) y 4.02.42 (1980).

Cantó, recitó y leyó de forma magistral poemas propios y de otros, como Vicent Andrés Estellés, Salvat Papasseit o Josep Maria de Sagarra. Es a partir de 1967 cuando empieza a escribir sus primeros versos. Su obra poética ha quedado recopilada en los libros Poemes i cançons (1978) y Poemes i dibuixos (1985), donde se incluye el poemario Dels quaranta estant.

Debutó en el cine en 1974, participando en películas de distintos géneros e interpretando papeles de diferente índole. Rodó cuarenta y tres películas y cinco cortometrajes entre 1974 y 1992, destacando Furtivos (1975) La fuga de Segovia (1981), El pico (1983) y Amanece, que no es poco (1988).

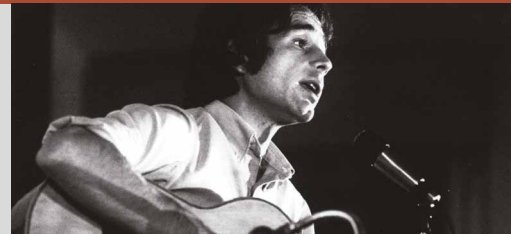

RUTA OVIDI MONTLLOR

VALENCIÀ
CASTELLANO

alcoiturisme.com

RUTA OVIDI MONTLLOR

VA La Ruta Ovidi Montllor et permetrà conèixer la vida i l'obra d'Ovidi Montllor a través d'un recorregut urbà pel centre històric d'Alcoi i basant-te en els textos de cinc de les seues cançons.

CAS La Ruta Ovidi Montllor te permetrà conèixer la vida i la obra de Ovidi Montllor a través de un recorrido urbano por el centro histórico de Alcoi y basándose en los textos de cinco de sus canciones.

1 Passeig Ovidi Montllor *La cançó del cansat*

"Em va tocar tocant
Mediterrani.
Per barret Pirineus, i una
llesqueta.
Per sabata Oriola
d'estranguis.
I per cor duc a Alcoi, la
terreta"

4 Tossals i Molins *El meu poble Alcoi*

"Allí fan ser un riu
aigües brutes de fàbriques;
allí fan naixer boira
del fum brut sense ales.
Eiximeneres trauen
en prova de treball
d'un poble que l'ofeguen
i que no mataran:

2 Sant Joan de Ribera 15 *La cançó del cansat*

"I torne a repetir: sóc
alcoià.
Tinc senyera on blau no hi
ha.
Dic ben alt que parle català.
i ho faig a la manera de
València.
i ho faig a la manera de
València"

5 Església de Santa Maria *El meu poble Alcoi*

"Allí hi ha un campanar
que en guerra el van
tombar
i que després l'han fet
calcat com era abans.
Per vergonya de tots
i beneït pel clero;
la vergonya de fer-te
anar al teu enterro"

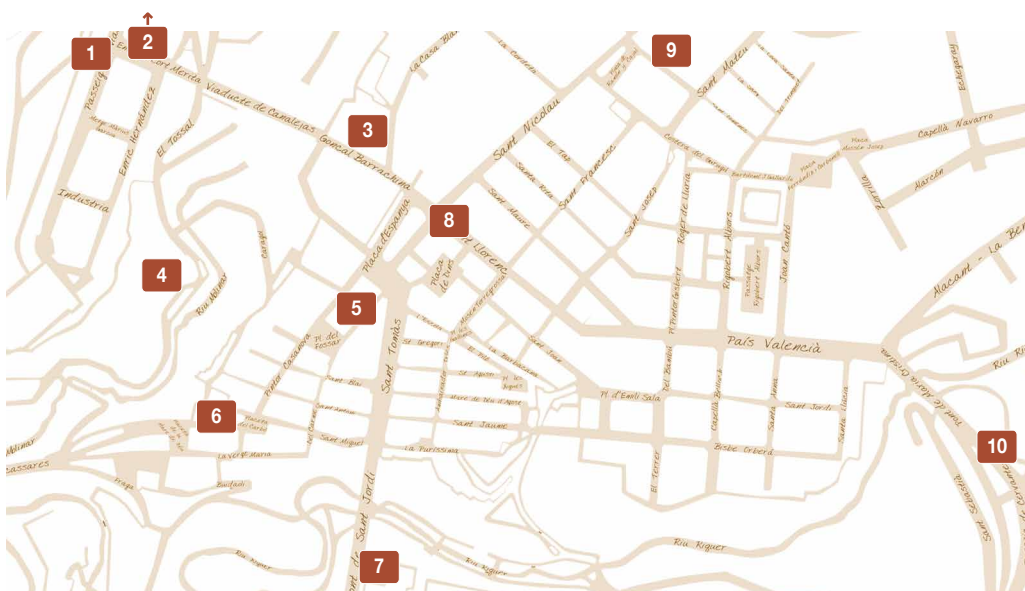
**"Poeta i cantant, i
mim poderós, i
pallasso; també.
Intèrpret d'ell mateix,
d'allò que sentia, de
les coses que
escrivia, intèrpret
dels versos que deia
en escena, actor que
ens obsequiava
gestos de poeta."**
(Ximo Llorens)

3 Policia Local *L'Escola de Ribera*

"La classe era a les nou.
El mestre era a les deu.
El wàter era al fons.
La merda era a l'entrada.
Els amics érem tots.
Els diplomes eren grocs.
Els diplomats eren verds.
El Crist era de fusta.
Els cristians de cartó.
Els pupitres eren bruts.
Els que sèiem érem pobres.
La regla era per la mà.
La mà era per tancar-la"

6 Casal de Sant Jordi *El meu poble Alcoi*

"Allí fan unes festes
que a molts els dura un any
i que altres les esperen
sense pensar en el sant.
Són moros i cristians
que el cafè els fa germans;
sempre perden els moros
i guanyen els cristians"
el meu poble Alcoi"

7 Pont de Sant Jordi *El meu poble Alcoi*

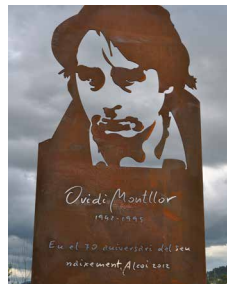
"Té costeres i ponts,
música de telers;
té muntanyes que el volten
i li donen fondor"

Les meues vacances

"Porteu-me a Alcoi, que és
el meu poble
I allà on comença el
"Barranc del Cinc",
prop d'un "romer"
deixeu-me ja.
Així tindrè l'aroma bo.
I a prop també del rierol.
Així a les nits, amb la
quietud
vindrà la música"

8 Cantó Pinyó *El meu poble Alcoi*

"Amb un Cantó Pinyó,
lloc de cita amb tothom;
amb el Barranc del Cinc
com dos braços oberts"

9 La Glorieta *El meu poble Alcoi*

"Allí hi ha una glorieta
que ensenyen als infants
i que els dona cabuda
quan s'han cansat d'anar;
i els té fins que se'n van
al món millor que ens diuen;
rient pels qui li vénen,
plorant pels qui se'n van
va coneixent-t'ho tot
el meu poble Alcoi"

"Hi ha també un raconet
que només el sé jo,
ple de flors a l'estiu,
ple de flors a l'hivern.
El meu poble Alcoi"

10 Refugi Cervantes *Homenatge a Teresa*

"Com un record d'infantesa
sempre recordaré
a la Teresa,
ballant el vals.
Potser fos l'últim fet
amb algú que estimés
abans que un bombardeig
la tornés boja"

Fotos:
Pilar Aymerich
Pep Fuster
Paco Grau
Fuente:
Així Ovidi Montllor

www.alcoi.org/ovidí